

kan derfor ikke gaa med til at indføre Bøiestrafpen ogsaa her. Jeg har imidlertid paa et tidligere Tidspunkt været og, jeg vil sige, jeg er det endnu, villig til at sætte Bøiestrafpen ind, hvor uhyggelig jeg nu end finder den istedfor Vand- og Brødstraffen som arbitrær Straf. Hvis det kan naas, gaar jeg med til Bøiestrafpen, kan det ikke naas, kan jeg ikke stemme for § 200, naar Bøiestrafpen bliver sat ind med der. Jeg skal ikke udtale mig videre herom, men overlade det til det ærede Medlem, som skal være Ordfører for os.

Sorup: Den ærede sidste Læser (Bønløkke) havde ganske sikkert Ret i, at der ikke var meget stor Fristelse til at deltage i denne Diskussion, efter som de to Parter, der høre sammen, have fundet hinanden og ere naaede til et Resultat. Forjaavildt kunde jeg gjerne have indskrænket mig til at gratulere til denne nye, lykkelige Overenskomst, som jo forresten ikke har noget Overraskende ved sig for os. Vi ere jo vant til den Slags Sammentraf. Vi have jo oplevet i den senere Tid saa mange af den Slags Udbrud, at vi kjende dem udenad, og vide, i hvilken Grad begge de to Parter have Anledning til at føle sig lykkelige derved. De havde jo det første store Slag den 8de November 1877, og de vare da ogsaa begge to glade (Bøffen: Ja!). Jeg tror, det ærede Medlem for Stege (Bøffen) ikke har fordøjet den Glæde endnu. Saa havde vi jo ifjor Fællesudvalget for Hærloven, og der var ogsaa stor Glæde paa begge Sider. Fortjenesten havde de jo ogsaa delt paa samme Maade, som de nu have delt den ved den Overenskomst, som her foreligger, men uagtet det saaledes kun har ringe Interesse at føre denne Diskussion videre, kan jeg dog ikke undlade at fremhæve den eendommelige Maade, hvorpaa man i denne Sag fører Arbejdet her i Thinget. Jeg tror ganske vist, at det er en Form for det politiske Arbejde, som efterhaanden vil gjøre det aldeles umuligt. Ærede Medlemmer ville erindre, at denne Sag forelaa her under 1ste Behandling paa en saadan Maade, at det var erkjendt fra alle Sider, at Sagen ikke skulde føres videre. Den blev sendt til Udvalg, idet vedkommende Forslagsstiller, den nuværende ærede Ordfører (Bøffen), udtrykkelig sagde, at det ikke var Meningen, at dette Udvalg skulde fremme Sagen, men Meningen var, at dette Udvalg skulde vente, indtil de to militære Ministerier havde endt de Forberedelser, som de dengang foretog med Hensyn til samme Sag. Det blev udtalt af den ærede Ordfører gjentagne Gange. Han sagde saaledes Sp. 1503: Han vilde afvente den Mulighed i dette Udvalg, at de to militære Ministerier kom til et Resultat allerede i denne Samling. Det ærede Medlem sagde Sp. 1509 — jeg er dog ikke ganske sikker paa, om det ikke er den følgende Spalte, — at det vilde

være rigtigt at afvente det Resultat, som Overveielserne i Ministeriet maatte komme til. Det var altsaa den ærede Forslagsstillers Begrundelse af dette Udvalg, og saaledes blev det forstaaet ogsaa af andre ærede Medlemmer, der havde Ordet, f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Jeg husker meget vel, hvorledes han karakteriserede dette Udvalg, som han træffende kaldte et Venteudvalg. Det var altsaa den Forudsætning, hvorunder denne Sag gik i Udvalg. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (S. Steffensen) tager derfor fuldstændig fejl — jeg antager ikke, han var tilstede her under 1ste Behandling, — naar han tror nu i denne Sag, at han bøier sig for en Beslutning, en Tvang fra dette Things Side. Det er aldeles ikke Tilfeldt, tværtimod, det ærede Medlem har ved den Fremgangsmaade, han har valgt, gaaet lige sit mod det, der var dette Things fra alle Sider anerkjendte Forudsætning med Nedsættelse af dette Udvalg. Det er altsaa Sagen. Vi have sendt denne Sag i Udvalg, uden at have nogen 1ste Behandling deraf. Nu komme vi til 2den Behandling, og der vilde de ærede Medlemmer paaoktrojere os ved denne nye Overrumpling et Resultat, som vi paa dette Tidspunkt ikke have haft nogen Grund til at vente og ikke nogen rimelig Tid til at overveie. De bringe os denne Sag i en saa umoden og utilstrækkelig bearbejdet Skikkelse, at de selv forbeholde sig at gjøre det egentlige Arbejde mellem 2den og 3die Behandling, hele Detaillen, som vi nu hørte af det ærede Medlem fra Aalborg Amts 2den Valgkreds. Det, de ærede Medlemmer nu have gjort, er, at de i Udvalget have afleveret Principerne til deres Medantrahenter; imellem 2den og 3die Behandling gaa saa Detaillerne samme Vej. Saaledes kommer Sagen til os her, og det er en Sag af et saa betydeligt Omfang, et Lovforslag paa flere Hundrede Paragrafer, med en Fortid af Forhandlinger her i Thinget, som sikkert tæller Spalter i mange Hundredevis, vel 500 — 600 Spalter, og det skulde vi altsammen have gaaet igjennem i et Par Dage, og vi skulde sætte os ind i den bestaaende Lovgivning her for at kunne deltage med nogen virkelig Nytte i Forhandlingerne om denne Sag. Selvfølgelig har der ikke været Tid dertil. Det kommer nu til os som en fuldstændig Overraskelse, som Noget, ærede Medlemmer have lavet derinde i deres Udvalg, og som de nu meget hurtigt, meget skyndsomt komme frem med her i Thinget, naturligvis fordi de ikke kunne, at den Sag skal staa altsaa længe under Forhandling. Det tror jeg heller ikke, de ville være tjente med. Det skal interessere mig at høre under den fortsatte Forhandling, hvorledes f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds er fornøjet med det. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem under første Behandling sagde, at det Forslag, som hans